

14. 5. – 27. 6. 2026

Vernisáž / Opening 13. 5. 2026, 18:00

Kurátorka / Curated by: Nela Klajbanová



Anna Černíková

Covered in Grease, Still Running

Anna Černíková: Covered in Grease, Still Running

„A good start is half the job done“ je fráze, která zdůrazňuje, že důkladná příprava a silný začátek činí zbytek úkolu snazším a rychlejším a zvyšuje pravděpodobnost úspěchu. Pokud máte „dobrý začátek“, samotná realizace probíhá plynuleji a s méně chybami. Jakmile se do práce ponoříte, mozek se přepne do režimu řešení a mysl se sama seřídí. Co když ale úkol nikam nevede?

Výstava *Covered in Grease, Still Running* rozvíjí představu těla jako stroje, který lze opravovat, ladit a přepisovat. Tato metafora odkazuje k současné zkušenosti prekarizované práce i k únavě těl, jež fungují jako rozhraní technologických systémů.

Výstava staví do středu pozornosti údržbu, souhrn činností, kterými udržujeme objekty v provozuschopném stavu, a ptá se, co se stane, když tento princip přeneseme na celý způsob existence. Audiovizuální instalace klade tělo po boku stroje a ptá se, kdo z nich koho vlastně udržuje při životě. Instalace simuluje podobu údržbářské místnosti, tzv. „maintenance room“, hybridu dílny a kontrolního centra. Diváctvo zaujímá pozici operátora dohledu a sleduje fragmentované obrazy: CCTV záznamy z opravářské dílny, konspirační video i narativ o destrukci podmořského kabelu. Práce, kontrola a konzumace obrazu splývají v jednu nepřetržitou činnost, která nemá začátek ani konec.

Anna Černíková: Covered in Grease, Still Running

“A good start is half the job done” is a phrase that emphasizes how thorough preparation and a strong beginning make the rest of the task easier, faster, and more likely to succeed. With a good start, the work itself unfolds more smoothly and with fewer mistakes. Once you dive in, the brain shifts into problem-solving mode and the mind calibrates itself. But what if the task leads nowhere?

The exhibition *Covered in Grease, Still Running* develops the idea of the body as a machine that can be repaired, tuned, and rewritten. This metaphor speaks to the contemporary experience of precarious labour and the exhaustion of bodies that function as interfaces of technological systems.

The exhibition places maintenance at its centre, understood as the sum of activities by which we keep objects in working order, and asks what happens when this principle is extended to an entire mode of existence. The audiovisual installation positions the body alongside the machine and asks which of the two is keeping the other alive. The installation takes the form of a maintenance room, a hybrid of workshop and control centre. The audience assumes the position of a surveillance operator, watching fragmented images: CCTV footage from a repair shop, a conspiracy video, and a narrative about the destruction of an underwater cable. Labour, control, and the consumption of images merge



Ústředními postavami jsou opravář kol a cable lady, žena rozplétající kabely v suterénu korporátní budovy. Oba udržují systémy, u nichž není jasné, zda je lze plně opravit. Jejich činnosti se opakují v nekonečných smyčkách, jako by byli uvězněni v pracovním prostředí, které jim bylo přiděleno. Zdá se, že jedině, co je může vysvobodit a zpřetrhat cyklické procesy, je zasnít se. Kolo jízdního kola se stává metaforou cykličnosti technologické kultury: výroby, opakování i determinace. Řetěz, který jej pohání, naznačuje možnost přerušení: hledání odlišného článku, jenž by narušil uzavřený systém. Naproti tomu kabely vytvářejí proliferační síť, která se neustále rozrůstá a komplikuje.

V podmínkách permanentní stimulace, kdy je vědomí neustále zaplněno obrazovým tokem, mizí prostor pro denní snění. Místo něj nastupuje nekonečné scrollování. Sný již nevznikají uvnitř, ale jsou produkovány a distribuovány zvenčí.

Covered in Grease, Still Running otvírá otázku, zda lze současně systémy (technologické, sociální i subjektivní) skutečně opravit, nebo zda jsme odsouzeni k jejich nekonečné údržbě. Zbývá ještě prostor pro autonomní myšlení a snění? Nebo systém běží dál, i když je celý pokrytý mazivem a špínou?

into a single uninterrupted activity with no beginning and no end.

The central figures are a bicycle repairman and the cable lady, a woman untangling cables in the basement of a corporate building. Both maintain systems whose reparability remains uncertain. Their actions repeat in endless loops, as though they are trapped within the working environments assigned to them. It seems that the only thing capable of freeing them and breaking the cycle is daydreaming. The bicycle wheel becomes a metaphor for the cyclical nature of technological culture: production, repetition, and determinism. The chain that drives it hints at the possibility of interruption, a search for the one different link that might disrupt a closed system. The cables, by contrast, form a proliferating network that continuously expands and entangles itself.

In conditions of permanent stimulation, where consciousness is perpetually saturated with a stream of images, the space for daydreaming disappears. In its place is endless scrolling. Dreams no longer arise from within but are produced and distributed from the outside.

Covered in Grease, Still Running raises the question of whether contemporary systems (technological, social, and subjective) can truly be repaired, or whether we are condemned to their endless maintenance. Is there still space for autonomous thought and dreaming? Or does the system keep running, covered in grease and grime?





Anna Černíková (*1999) je intermediální umělkyně, která se ve své tvorbě zabývá proměnlivostí identity, tělesností a kulturní pamětí. Pracuje s pohyblivým obrazem, hudbou, performancí a instalací, skrze něž zkoumá tělo jako médium pro přepisování osobních i kolektivních zkušeností. Její práce často balancuje mezi snem a realitou, dokumentem a fikcí a využívá lo-fi estetiku, glitch a televizní jazyk jako nástroje destabilizace reprezentace. Inspiraci čerpá z popkultury 90. let, hauntologie i biopolitiky, přičemž tematizuje způsoby, jakými jsou těla a identity formovány normami, systémem a médii. V roce 2025 absolvovala na pražské UMPRUM. Věnuje se také hudební tvorbě, se kterou vystupuje pod pseudonymem A/C. V roce 2024 vydala EP *Like a moth to a flame* a v roce 2025 hudební album *5+2*.

Anna Černíková (*1999) is an intermedia artist whose work explores the fluidity of identity, corporeality, and cultural memory. She works with moving image, music, performance, and installation, through which she examines the body as a medium for rewriting both personal and collective experiences. Her work often balances between dream and reality, document and fiction and employs lo-fi aesthetics, glitch, and the language of television as tools for destabilizing representation. She draws inspiration from 1990s pop culture, hauntology and biopolitics, addressing the ways in which bodies and identities are shaped by norms, systems, and media. In 2025, she graduated from UMPRUM in Prague. She is also active in music, performing under the pseudonym A/C. In 2024, she released the EP *Like a Moth to a Flame*, and in 2025 the album *5+2*.

Kurátorka / Curator: Nela Klajbanová
Produkce / Production: Sára Márc, Tereza Vinklárková
Technické zajištění a instalace / Technical support and installation: Jan Bražina, Samuel Stano
Grafika / Graphic design: Nela Klímová
Fotodokumentace / Photodocumentation: Lucie Sasínová, Jan Kolský
Poděkování / Acknowledgement: Sjors Wilkes, Petr Falk, Roman Hruďa, Slowmotiondancer
Výstavu finančně podpořili / Financial support: MKČR, Praha 2, Magistrát města Prahy